

Lovforslaget sattes under Forhandling.

Ordføreren for Forslagsstillerne (N. C. Jensen): Dette lille Lovforslag, som nu igen foreligger her til 1ste Behandling, er jo et Lovforslag, som i adskillige Aar har været til Behandling i dette Ting. Der kan i hvert Fald om dette Lovforslag siges, at det fra alle Sider har mødt velvillige Udtalelser. Man har fra alle Sider udtalt, at man vilde gerne være med til at gøre noget for de gamle Krigere. Naar der desuagtet ikke er kommet et mere betydningsfuldt Resultat ud af dette Lovforslag end sket er, saa har den egentlige Grund vel nærmest været den, at man har staaet over for finansielle Vanskeligheder; man har ikke været klar over, hvor vidt et saadant Lovforslag vilde række i saa Henseende. Det er i hvert Tilfælde den væsentligste Udtalelse mod dette Lovforslag, der er fremkommen i de tre foregaaende Aar, det har været fremsat her i Tinget. Det Lovforslag, som foreligger til 1ste Behandling i Aar, skiller sig fra de to Forslag, der vare til Behandling her i Salen i 1895—96 og 1896—97, derved, at i disse to Lovforslag var medtaget ikke alene Kriegerne fra Treaarskrigen, men ogsaa dem fra Kriegen i 1864. I det Lovforslag, der forelaa fra vor Side i Fjor, var kun medtaget Kriegerne fra Treaarskrigen. I Fjor bevægede man sig imidlertid noget mere paa det uviste, end man gør i Aar med Hensyn til det finansielle, fordi der da ikke var gjort hele det Arbejde, som nu er blevet gjort. I Fjor blev der jo vedtaget et Lovforslag om en Hædersgave til gamle Krigere; derved fik man Tallet paa, hvor mange gamle Krigere der er, saaledes at man i hvert Fald kan danne sig et Skøn over, hvor mange *trængende* gamle Krigere der er. Desuden foreligger der ogsaa en Beretning angaaende dette Lovforslag fra Finansudvalget i Fjor, og denne Beretning have vi i Aar taget Hensyn til, idet vi have taget Hensyn til de Ændringer, som vare stillede, eller som man antydede at ville stille. Saaledes foreligger altsaa Lovforslaget her i Aar til 1ste Behandling, og det forekommer mig, man er ganske berettiget til i Henhold til de tidligere faldne Udtalelser at slutte, at man fra alle Sider vil være med til at gøre noget for de gamle Krigere. Man har alt vist det i Fjor gennem den Hædersgave, man gav dem; men man maatte indrømme, at det, at der indkom saa mange Begæringer om at faa Del i Hædersgaven, var et

stærkt talende Ord til den danske Rigsdag og Regering om at gøre noget for dem, der sidde i trange Kaar, og som i sin Tid vare med til at sætte alt, hvad de formaaede, ind paa Fædrelandets Vel. For saa vidt er det altsaa mit Haab, at dette Lovforslag, som atter i Aar foreligger her til 1ste Behandling, vil møde Velvilje fra alle Sider, og jeg tror ogsaa, at naar man ser paa den finansielle Status, som vi have, saa vilde vi alle erkende, at denne er saa god, at det ogsaa vil være overkommeligt i finansiell Henseende at komme disse gamle Krigere til Hjælp med en saadan Understøttelse som den, der her er foreslaaet. Jeg raader ikke over tilstrækkeligt Materiale til at kunne udtale noget bestemt om den finansielle Betydning, dette Lovforslag vil have, kun saa meget tror jeg, at man tør slutte, at det ikke vil blive alle dem, der faa Del i Hædersgaven, der ville komme til at falde ind under denne Lov, saa man kan vel nok gaa ud fra, at dersom man tænker sig, at dette Lovforslag vil foraarsage en Udgift paa 1 Mill. Kroner, saa vil man omtrent naa til, hvad dette Lovforslag vil kræve. Samtidig maa man desuden gøre sig klart, at dette er en Bevilling, som meget hurtigt vil aftage i meget betydelig Grad og i en ikke alt for fjern Fremtid vil helt forsvinde. Jeg kan derfor ikke se rettere end, at i finansiell Henseende vil dette Lovforslag ikke frembyde uoverkommelige Vanskeligheder, og at der derfor ikke vil være nogen væsentlig Hindring for, at dette Lovforslag skulde kunne gennemføres i Aar. Dersom man altsaa gaar ud fra, at det er rigtigt, at den finansielle Vanskelighed, som man har slaaet paa de andre Aar, ikke kan staa som nogen Hindring, og man mener, at man nu har et Overblik over og i alt Fald nogenlunde kan skønne, hvor stor Udgiften til dette Formaal vil blive, og at Bevillingen i alle Tilfælde kun vilde gentage sig i en meget begrænset Aarrække og med stærk nedadgaende Tendens for hvert Aar, og naar man hermed sammenholder den Velvilje, Lovforslaget tidligere har mødt fra alle Sider, saa synes jeg, der er Grund til at haabe, at dette Lovforslag maa kunne gaa igennem i Aar. Der er ingen Tvivl om, at det vil blive hilst med Glæde af alle de gamle, hvem det vil komme til gode, som Samfundet staar i Gæld til, og som man vil kunne komme til Hjælp ad denne, som det synes mig, farbare Vej. Thi man maa jo indrømme, at naar man færdes rundt omkring — ikke mindst i de store Byer — og møder den